

Kázeň z evanjelických večerných služieb Božích v Bratislave
(Nový kostol)
utorok po 2. slávn. veľkonočnej, 7. 4. 2026, 18.00 h; ES 146, 144,
153, Ž 150, A 35,

téma: **Ak**

Kristus nebol vzkriesený

1. Korintským 15, 12 - 20: „**12** Keď teda kážeme o Kristovi, že bol vzkriesený, ako je to, že niektorí z vás hovoria: Nieto zmŕtvychvstania? **13** Veď ak nieto zmŕtvychvstania, ani Kristus nebol vzkriesený. **14** A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera. **15** Tak potom nachádzame sa tu aj ako falošní svedkovia Boží, lebo sme svedčili proti Bohu, že vzkriesil Krista, ktorého nevzkriesil, ak totiž mŕtvi nie sú kriesení z mŕtvych. **16** Lebo ak mŕtvi nevstávajú, ani Kristus nebol vzkriesený, **17** ale ak Kristus nebol vzkriesený, daromná je vaša viera, ešte vždy ste vo svojich hriechoch. **18** A vtedy zahynuli aj tí, čo umreli v Kristovi. **19** Ale ak jedine v tomto živote máme nádej v Krista, tak sme najúbohejší zo všetkých ľudí. **20** Ale Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, prvotina z umretých.“

Milí bratia a milé sestry!

Našu generáciu v gymnáziu na občianskej náuke učili, že **Ježiš je len mýtus. A je viac ako otázne, či vôbec žil.**

Prešlo len zopár desaťročí, a **nijaký solídny historik už čosi také netvrdí.** Dôkazy o tom, že

Ježiš žil, sú také zrejmé a presvedčivé, že **tvrdenia: Ježiš sa nenarodil, nijaké prvé Vianoce neboli, by v súčasnosti vyvolali poľutovanie nad slabou intelektuálnou schopnosťou ich autorov.** A nechceme ani len pomyslieť na to, čo by neexistencia Vianoc znamenala pre obchodníkov a HDP...

Keď však ktosi o Veľkej noci povie: „Ktovie, či Ježiš skutočne vstal z mŕtvych“, odpor by ani zďaleka nebol taký veľký.

Apoštol Pavel nad tým, či Ježiš vstal alebo nevstal z mŕtvych uvažuje v 15. kapitole 1. listu Korintským. Pavlova odpoveď na otázku, či Kristus bol alebo nebol vzkriesený, je jednoznačná: **Ak Kristus nebol vzkriesený, tak nemáme dôvod veriť. Prázdna, márna je naša viera.** (1K 15, 14)

Kde-кто môže namietat: **Naozaj by bez Kristovho vzkriesenia z kresťanskej viery nič nezostalo?** Nestalo by sa kresťanstvo bez učenia o vzkriesení, ktoré je pre ľudský rozum, ťažko prijateľné, dokonca ľahšie prístupnejším, bližším pre viac ľudí? **Je azda márna viera v Ježiša ako učiteľa mravnosti, charakternosti, príkladného života?** Veď ak vynecháme nepochopiteľné a nám vzdialené vzkriesenie, zostane predsa ešte mnoho duchovne cenného, zostane veľa toho, čo je hodné nasledovania.

Napríklad 10 Božích prikázaní alebo prikázanie: Milovať budeš blížneho, ako seba samého, láska k nepriateľom, ochota obetovať sa a mnohé ďalšie vzácne hodnoty obsiahnuté v poslanstve kresťanstva, v Biblii.

O čom to Pavel píše, keď hovorí: **„Ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera.“** **Prečo by bez vzkriesenia nebolo kresťanskej viery?**

Nuž, **ide o to, čo si pod „vierou“ predstavujeme.** Niektorí pod vierou chápe príslušnosť k cirkvi. Iní pod ňou rozumie náplň života presahujúce kategórie práca, jedlo, intimita a mien: v kresťanstve predsa nejde o dogmy, o náboženské teórie. **Idete o praktické náboženstvo - aby sme sa správali slušne, konali dobro. A ak tak budeme robiť, bude sa vodiť lepšie nám, našim rodinám i spoločnosti.** Keď sa vynasnažíme, bude sa na svete žiť lepšie, krajšie, radostnejšie.

Keď budeme voči sebe poctiví, zistíme, že **takáto predstava „viery“ je ilúziou.** Keď ak budeme k sebe úprimní, priznáme si, že niet medzi nami nikoho, kto by nikdy neklamal, kto by, keď ho udrú po ľavom líci, nastavil aj pravé, kto miluje ako seba samého aj ľudí mu nepriateľských, kto je ochotný vždy sa modliť

v Ježišovom duchu: Otče, staň sa nie ako ja chcem, ale ako Ty.

Keď Pavel píše: *„Ak Kristus nebol vzkriesený..., prázdna je aj vaša viera“*, márne je vaše snaženie o vieru - dodáva: **„ešte vždy ste (zostávate) vo svojich hriechoch.“**

Čím väčšími poznávame svoju neschopnosť žiť z vlastných síl podľa Ježišovho slova a príkladu, tým viac zisťujeme, že **Ježiš nie je, nemôže byť** - a bolo by málo, ak by bol - **iba naším poradcom, len naším inštruktorom toho, ako žiť príkladný život.**

Reakciou na takúto márnú snahu býva odvrátenie sa od cirkvi. Pretože **k iba k humanizmu, filantropii, pacifizmu a globálnej tolerancii cirkev nepotrebujeme.**

Vidíme, že **tí, ktorí by chceli odstránením komplikovanej zvesti o vzkriesení iným „zjednodušiť život“, znížiť „prah“ kresťanstva pre nových Kristových nasledovníkov, by dosiahli pravý opak.**

Zvestovanie evanjelia, že za naše hriechy obetovaný Kristus žije, nemožno nahradiť kázaním o etike, disciplíne, polepšení sa. Slobodu, pravdu a lásku nemožno ohraničiť tak, že ak splníme tie a tie podmienky, tak slobodu, pravdu a lásku dosiahneme.

Použitím myšlienok Ondřeja Titěru: **Martin Šefranko,**
evanjelický a. v. farář

Viera vo vzkrieseného Krista ukazuje, že Pán Boh si praje a v Jeho možnostiach je viac, ako my dokážeme vykonať a pochopiť. Viera vo vzkrieseného Krista smie očakávať veľké veci - udalosti, ktoré presahujú naše ľudské skúsenosti, našu hriešnosť a smrteľnosť.

Nemienime iba to, čo je za obzorom nášho časného života. Máme my myslí aj lepšie vzťahy v rodinách, v cirkvi, v spoločnosti. Máme na myslí **uzdravené vzťahy, upokojené konflikty, odpustené dlhy, nápravu pôsobenia zla. To sú reálne nové veci, ktoré môžeme deň po dni skusovať, na konaní ktorých sa aj my môžeme zúčastňovať - a predsa: nestoja na nás, nestoja a nepadajú s nami, nie sú závislé iba od nás. Sú viac, ako len nádej pre tento časný život.**

Nádej platná iba pre moje dni by bola sebeckou nádejou. Nádejou pre tento vek, končiaci na cintoríne. „Pochovanou“ nádejou. Človek potom tú úbohosť a márnosť podvedome cíti a tkp. doháňa večnosť zvýšeným pracovným nasadením, snahou zanechať po sebe nejaký „pomník“.

Viera vo vzkrieseného Krista znamená, že Pán má pre nás nádej, ktorá nezostala pochovaná. My sa bez našich zásluh z toho smieme radowať a za to chváliť Boha. Amen.